

[Statsministeren]

indebar, at rentespændet igen steg til 7,9 pct. Dernæst går det stærkt nedad, og den 30. april er renteforskellen mellem Tyskland og Danmark på den korte rente 2,4 procentpoint, den 19. maj er forskellen 0,5 procentpoint, og den 24. juni er forskellen nede på 0,3 procentpoint.

Tager vi den lange rente, er der et endnu mere optimistisk budskab. Her er forskellen sandelig nede på 0,19 pct. den 24. juni i år. Det skal vi da glæde os over på hele det danske samfunds vegne, og jeg håber meget, at vi kan dele glæden med både V, K, Fremskridtspartiet og SF.

Derfor har jeg et ekstra glædens budskab, som indebærer, at jeg i dag kan oplyse, at fra den 1. juli åbner Danmarks Nationalbank en ny serie statsgældsbeviser med en kupon på 6 pct. og udløb den 10. februar 1996. Det indebærer altså også, at det nu er synligt på obligationerne, at renten er kommet ned, og at Danmarks Nationalbank, som ved, hvor besværligt det er at trykke obligationer med faste papirrenter på, tror på, at den bliver dernede. Til hr. Henning Dyremose og hr. Fogh Rasmussen: Nationalbanken tror faktisk på, at det kommer til at gå rimelig godt i det danske samfund, og det synes jeg virkelig også vi skal glæde os meget over.

Vi har sagt meget om skattereformen i dag, i går, i forgårs og i de seneste uger. Argumenterne har været lagt frem, skatteministeren, finansministeren, samordningsministeren og økonomiministeren har på fortræffelig vis redegjort for tingene, og jeg synes, at ikke mindst vor politiske ordfører, hr. Frank Jensen, i dag på udmærket måde har gentaget de centrale kendsgerninger.

Jeg skal derfor ikke trætte på nuværende tidspunkt med endnu en gentagelse, men alligevel undre mig lidt: Hvordan kan det gå til, at V og K på den ene side mener, at det, regeringen nu lægger frem, er den rene fondsocialisme og en drejning i retning af et socialistisk systemskifte i Danmark, og at SF på den anden side mener, at det, vi her lægger op til, er, at tage fra de fattige og give til de rige? Jeg kan ikke få det til at hænge sammen.

Jeg er godt klar over, at der tænkes på forskellige dele af skattesystemet, og jeg skal såmænd også nok lade være med at være alt for polemisk, specielt fordi jeg kan se, at hr. Holger K. Nielsen kigger så hårdt på mig, men jeg

må om fordelingsaspektet sige bare et par enkelte ord: Jeg er enig i, at fordelingen skal være i orden, og det er den faktisk også, som hr. Frank Jensen sagde. Når vi ser på fordelingsaspekterne, vil jeg erindre om, at de laveste skatteprocenter nedsættes fra ca. 52 pct. til ca. 38 pct., og at ca. 2 mio. mennesker, eller omkring 45 pct. af alle skatteydere, kun betaler bundskatten i det nye skattesystem.

Uden at hr. Holger K. Nielsen skal blive ked af det, må jeg tillade mig at erindre om, at det ikke er helt nemt at få den fuldstændig perfekte skatteskala på den ene side og den marginalskattesækning på den anden side, som vi også gerne vil have. Det svarer faktisk lidt til, når V og K både vil bevare enhver form for fradrag og samtidig sænke marginalsatten. Det er heller ikke nemt, det er det altså ikke. (*Munterhed*).

Det, vi prøver at gøre nu, er faktisk at tilgode disse begge dele, og jeg mener, at de tal, vi allerede har lagt frem, og som hr. Frank Jensen i dag har gentaget, viser, at vi prøver at få en god og rimelig skattefordelingsprofil, samtidig med at vi når vort mål om en lavere skat på ekstra indtægt og samtidig med, at vi får finansieringen på plads med de nye grønne afgifter, som har de perspektiver, vi alle er enige om.

Så er der en ting, jeg ikke kan forstå i forhold til partiet Venstre og partiet De Konservative.

Både hr. Henning Dyremose og hr. Fogh Rasmussen synes jeg har leveret en ikke særlig overbevisende kritik af regeringens erhvervsskatteudspil. Jeg er ked af, at man ikke har villet deltage i fornuftige afsluttende, måske kedsommelige forhandlinger, men alligevel synes jeg faktisk at regeringen gjorde sig meget store anstrengelser for at lytte til Venstres og De Konservatives gøren opmærksom på erhvervslivets forhold. I øvrigt er både samordningsministeren, jeg selv, økonomiministeren og andre ekstremt opmærksom på erhvervslivets vilkår.

Derfor gjorde vi faktisk det, som jeg ikke tror man har set nogen flertalsregering gøre – nu har vi heller ikke haft så mange – at vi sagde: Når vi har hørt erhvervsorganisationernes indvendinger på vores udspil, tager vi disse indvendinger dybt seriøst. Vi har foretaget nogle ganske omfattende ændringer på erhvervsskatteområdet. Det gælder aktieavancebeskatningen, goodwillbeskatningen, kon-